

22 ביולי 2007

לקוחות וידידים נכבדים,

הנדון: מבזק מס - 14/2007 הצמדת מקדמות בשל הוצאות עודפות ששולמו לפני שנת 1999

על פי הוראות סעיף 181 ב לפקודה, מעביד אשר הוציא הוצאות עודפות (הוצאות מסוימות - כגון אחזקת רכב, נסיעות לחו"ל וכדומה בסכומים העולים על סכומים שהותרו בניכוי, והוצאות עסקיות הקשורות במתן טובות הנאה לעובדים אשר קיים קושי לייחסן לעובד מסוים) חייב, ככלל, בתשלום מקדמת מס בשיעור של 45% מסכום ההוצאה כאמור.

סכומים ששולמו כמקדמות בגין הוצאות עודפות אינן מושבות לנישום, אך הוא יכול להשתמש בהם כמקדמה על חשבון המס החל על הכנסותיו בשנת המס או בשנות המס הבאות. במסגרת תיקון 118 לפקודת מס הכנסה נקבע כי סכומי מקדמות בגין הוצאות עודפות כאמור, ששולמו החל משנת 1999, יועברו לשנות המס הבאות כשהן צמודות למדד המחירים לצרכן.

בפסק דין של בית המשפט העליון (ע"א 4030/03 מפעלי גרנות - אגודה שיתופית חקלאית מרכזית בע"מ נ' מס הכנסה - פקיד שומה למפעלים גדולים) מיום 2 ביולי 2007 קבע בית המשפט כי בהתייחס למקדמות בגין הוצאות עודפות ששולמו בשנים שקדמו לשנת 1999 יש לקבוע כי בעקרון יותר קיזוזן בערך ריאלי, תוך הצמדתן לפי שיעור עליית המדד מתום שנת המס בה שולמו, עד לתום שנת המס בהן קוזזו (יחד עם זאת הדין הוחזר לבית המשפט המחוזי לדין בדבר תיקון דוחות וטענות התיישנות).

לאור האמור לעיל - לחברות אשר שילמו מקדמות בשל הוצאות עודפות בשל השנים שקדמו לשנת 1999, וטרם ניצלו את אותן המקדמות, או שניצלו אותן בשנות מס פתוחות בערך הנומינלי, מוצע לבחון את השלכות פסק הדין, לרבות השאלה האם סכום המקדמות המתואם יחושב לנכס קבוע לעניין חוק התיאומים, ואת האפשרות להגדיל את סכומי המקדמות העומדים לרשותם או המנוצלים על ידם.

מחלקת המסים של משרדנו עומדת לרשותכם במתן הסברים נוספים והבהרות.

בברכה,

קסלמן וקסלמן, רואי חשבון
PricewaterhouseCoopers

מטרתו היחידה של מזכר זה הינה להביא מידע עדכני לידיעת לקוחותינו
ואין לראות באמור בו משום המלצה או יעוץ.
אין ליישם את האמור במזכר זה מבלי להיוועץ תחילה עם גורמים מקצועיים במשרדנו.